

ת"פ 45889/11/11 - מדינת ישראל - פמ"ד נגד אפריים בניהוייב - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע
ת"פ 45889-11-11 מדינת ישראל נ'
בניהוייב
בפני כב' השופט ד"ר יובל ליבדרו

25 מאי 2014
תיק קשור בקשר מעצרים

המאשימה: מדינת ישראל - פמ"ד
ע"י ב"כ המתמחה נטלי אליה

נגד
הנאשם: אפריים בניהוייב - בעצמו
ע"י ב"כ עו"ד מריה מזאוי

החלטה

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן, המייחס לו עבירות של איומים והפרעה לשוטר במילוי תפקידו, עבירות לפי סעיפים 192 ו- 275 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין").

2. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה כי בתאריך 15/07/2011, סמוך לשעה 01:00 בלילה, צעק הנאשם וזרק אבנים לעבר רכבים חולפים וזאת בהיותו בגילופין. שוטרת ומתנדב שהגיעו למקום הורו לנאשם לעלות לאמבולנס אך הוא בתגובה צעק ואיים עליהם בפגיעה בגופם באומרו "יש לי חברים שאני יכול להתקשר אליהם ולפוצץ אתכם אני עברין הכי גדול בארץ". בהמשך ובמהלך הנסיעה באמבולנס לבית החולים המשיך הנאשם להתפרע, לקלל ולירוק על שוטרים נוספים שבאו לסייע לשוטרת ולמתנדב. בהגיעם לבית החולים ניסה הנאשם להשתחרר מאחיזתו של אחד השוטרים צעק, השתולל ודחף אותו. האחרון בתגובה השתמש ב"טייזר" חשמלי וזאת בכדי לרסנו.

3. המאשימה טענה כי מתחם העונש ההולם את העבירות צריך שינוע בין מאסר מותנה ל- 7 חודשי מאסר בפועל. המאשימה עתרה לעונש ברף העליון של המתחם לו טענה.

המאשימה טענה כי הנאשם במעשיו פגע בערכים המוגנים של שמירה על הסדר הציבורי וקבלת מרות החוק. המאשימה טענה כי אין להתחשב בנאשם בשל היותו בגילופין היות והוא הכניס את עצמו למצב זה. עוד טענה המאשימה כי הנאשם מסרב לקבל סיוע במסגרת טיפולית והוסיפה כי הנאשם שהפר את הסדר הציבורי הבין את המתרחש והמשיך ופגע גם בכוחות ההצלה שבאו לסייע לו. המאשימה ציינה כי אין להביא

בחשבון את התארכות התהליכים היות והם נגרמו על ידי הנאשם שלא התייצב לדיונים.

4. ב"כ הנאשם עתרה לעונש של מאסר מותנה.

ב"כ הנאשם טענה כי הנאשם היה בגילופין בעת ביצוע העבירות ובחוסר מודעות שלמה למעשיו. עוד טענה ב"כ הנאשם כי התפרעות הנאשם והאיומים על השוטרים נבעו מהתנגדותו לקבל טיפול רפואי. ב"כ הנאשם הוסיפה כי נסיבות ביצוע העבירות (היות הנאשם בגילופין) והעובדה כי מאז העבירות, תקופה של כ- 3 שנים, בה לא שב הנאשם והסתבך בפלילים, מעידה כי הנאשם אינו בעל דפוס התנהגות עבריינית.

ב"כ הנאשם ציינה כי לנאשם נסיבות אישיות קשות, הנאשם דר רחוב, לאחר שננטש על ידי הוריו, וחי ללא תמיכה משפחתית וללא רשת חברתית תומכת.

ב"כ הנאשם טענה לשימוש לא מוצדק ב"טייזר" שהופעל כלפי הנאשם, שהיה באותה עת בגילופין ובלי שליטה מלאה על תנועותיו, ואשר גרמה לפגיעה בבטנו וברגלו הימנית.

ב"כ הפנתה לפסיקה לתמיכה בטענותיה.

5. הנאשם מסר כי הוא בן 22 ולו 3 אחים הצעירים ממנו. הנאשם הוסיף כי הוא גר ב"אשפתות" כי מגיל צעיר אביו מסלק אותו מביתו. הנאשם הוסיף כי הוא מקבץ נדבות וכי הוא לא מעוניין בשיקום שכן הוא סבור ששם יתדרדר עוד יותר.

דין:

6. סבורני כי מתחם העונש ההולם צריך לנוע בין מאסר מותנה למספר חודשי מאסר. בקביעת המתחם התחשבתי בערכים המוגנים שנפגעו, במידת הפגיעה בהם, בענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, כפי שיפורט להלן.

7. הנאשם הפריע לסדר הציבורי, איים והפריע לשוטרים שבאו לסייע לו ולפנותו לבית החולים. הנאשם פגע בערכים של כיבוד ושמירה על שלטון החוק ונציגיו ועל יכולתם של אלה לבצע את תפקידם. עת ביצע הנאשם עבירת איומים, פגע הוא בערך המוגן של הגנה על שלוות נפשו של המאויים.

8. בתי המשפט שבו והדגישו את הצורך להרתיע את הפועלים כנגד שלטון החוק ונציגיו באמצעות ענישה ממשית. לעניין זה ראו בין היתר רע"פ 1922/11 **יניב רחמימוב נגד מדינת ישראל** (פורסם באתר בתי המשפט):

"אל מול אלימות שכזו המכרסמת ביסודות חברתינו הדמוקרטית, יש לנקוט

עמוד 2

בענישה מרתיעה מאחורי סורג ובריה. הציבור נותן את מבטחו בעובדי הציבור ונציגי החוק, וטובת הציבור מחייבת כי יובטח להם שיוכלו למלא את תפקידם ללא מורא וללא פחד מבעלי אגרוף, מתוקפנים ומאיימים. לכן הכרח להטיל ענישה של ממש, גם למען ישמעו וייראו... על כן בתי המשפט מחויבים להכביד את ידם ולתת עונשים מרתיעים". (דגש לא במקור, י.ל.)

9. מידת הפגיעה בערכים המוגנים נלמדת, בין היתר, מהאופן שבו בוצעה העבירה ומתוצאותיה. מבלי להקל ראש בעבירות שבוצעו, הרי שבמקרה דנן הפגיעה בערכים אינה גבוהה. מדובר בנאשם שהיה בגילופין, ללא מודעות מלאה על מעשיו ובלא שנגרם נזק ממשי לשוטרים. השוטרים כאמור ניסו לפנות את הנאשם לצורך קבלת טיפול רפואי. בשל העובדה שהנאשם היה בגילופין (עובדה 1 לכתב האישום) התנהל הנאשם כפי שהתנהל.

בשל נסיבות האירוע והאופן שבו בוצעו העבירות, שאינו מעיד על חומרה יתירה, נמצאים מעשיו של הנאשם ברף התחתון של המתחם אותו קבעתי.

10. מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות האיומים וההפרעה לשוטר במילוי תפקידו הינה מגוונת ותלויה בנסיבות ה"עושה" ובנסיבות ה"מעשה" והיא נעה בין מאסר מותנה ועונשים נלווים לבין מאסר בפועל של מספר חודשים וזאת בהתאם לנסיבות ביצוע העבירה, תוצאותיה, נסיבות הנאשם ועברו הפלילי. כך למשל בת"פ 11995-01-09 **מדינת ישראל נגד שוגמינוב ואח'**, (פורסם בנבו), השית בית המשפט על אחד מנאשמים שהורשע בעבירות של איומים והפרעה לשוטר במילוי תפקידו עונשים של 3 חודשי מאסר על תנאי וקנס.

בת"פ 4208-08 **מדינת ישראל נגד אמויאל**, (פורסם בנבו), השית בית המשפט על נאשם עם עבר פלילי מכביד שהורשע בעבירות איומים והפרעה לשוטר 4 חודשי מאסר על תנאי וקנס.

בת"פ 17691-09-19 **מדינת ישראל נגד סאיב לובאני**, (פורסם בנבו), השית בית המשפט על אחד הנאשמים שהורשע בעבירות שבענייננו עונשים של 5 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, מאסר מותנה והתחייבות להימנע מעבירה.

11. הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות בהן התחשבתי הן חוסר התכנון שקדם לעבירה והעובדה כי לא הייתה פגיעה ממשית בשוטרים. עוד מצאתי להתחשב בהיותו של הנאשם בגילופין ובחוסר מודעות מלאה להבין את מעשיו ולשלט על תנועותיו. למרות ששכרות שנגרמת מדעתו של הנאשם אינה מקימה סייג לאחריות הפלילית, הרי שיש בה, בנסיבות מסוימות, כדי להפחית מיכולתו של הנאשם להבין את מעשיו ואת תחושת האחריות הפלילית שלו במידת מה.

לעניין זה ראו סעיף 40 ב' לחוק העונשין, המדבר על מידת האשם בקביעת המתחם ועל סעיף 40 ט' (5) ו-6) לחוק העונשין המדברים על הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה ויכולתו של הנאשם להבין את אשר הוא עושה או את הפסול שבמעשהו. כאמור, המצאות בגילופין תוך כניסה למצב פסול, לא מסירה

את האחריות הפלילית, ואולם בנסיבות מסוימות יכולה היא להוביל לאי מיצוי העונש עם הנאשם.

12. לא מצאתי בעניינו של הנאשם לחרוג ממתחם העונש אותו קבעתי ובתוך מתחם העונש מצאתי לתת משקל להודאתו של הנאשם; לנסיבותיו האישיות הקשות של הנאשם; לפגיעה של העונש בנאשם; לעובדה כי הנאשם נעדר עבר פלילי למעט רישום פלילי אחד הכולל גזר דין ללא הרשעה של בית משפט לנוער וכן לעובדה כי הנאשם לא שב והסתבך בפלילים מאז ביצוע העבירה, תקופה של כ- 3 שנים.

אציין כי שקלתי להטיל על הנאשם גם עונש של קנס ואולם נוכח העובדה שהנאשם דר רחוב המקבץ נדבות למחיתו ונוכח הוראות סעיף 40 ח' לחוק העונשין החלטתי להסתפק בענישה הצופה פני עתיד.

14. לאור כל האמור לעיל, לאחר ששקלתי את כל השיקולים לחומרה ולקולה ולאחר שעיינתי בפסיקה שהוגשה, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 4 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום, שהנאשם לא יעבור עבירת אלימות, לרבות איומים או עבירה של הפרעה לשוטר.

ב. הנאשם יחתום על התחייבות כספית על סך של 3,000 ₪ שלא יעבור משך 3 שנים מהיום עבירת אלימות לרבות איומים או עבירה של הפרעה לשוטר.

לא תחתם ההתחייבות בתוך 7 ימים מהיום יאסר הנאשם ליומיים.

זכות ערעור תוך 45 ימים מהיום.

ניתן והודע היום כ"ה אייר תשע"ד, 25/05/2014 במעמד הנוכחים.

ד"ר יובל ליבדרו, שופט

הוקלד על ידי שרונה מימון